

ਖੇਸਲਾ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਜ -ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ.

ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 699 ਸਾਲ 1958 ਦੀ

ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXI) - ਧਾਰਾ 38— ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ (1898 ਦਾ ਐਕਟ 5) - ਧਾਰਾ 403—ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਕੀ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 12 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਬਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਾਇਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 403 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ, ਇਹ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (1) ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਜਵਾਲਾ ਨਾਥ ਵਰਮਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 23 ਅਗਸਤ, 1958 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਕੇ.ਐਸ. ਕਵਾਤਰਾ।

ਫੈਸਲਾ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਪੰਜ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32/36 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਰਾਹ 'ਚ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ, 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਧਾ ਮਾਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਸ 24 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 12 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਚਲਾਨ 25 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 38 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 2 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ

ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਹੋਰ ਅਸਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਬਲਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ ੩੮ ਸਿਰਫ ਇਹ ਲੋੜਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 12 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਬਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਾਇਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਫੋਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 403 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ 2 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ ਬਰੀ

ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਫੋਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 403 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ
ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ
ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ
ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jatinder Singh, Translator.